U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Hubáčka a soudců JUDr. Elišky Cihlářové a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **F. O.**, o návrhu na povolení obnovy řízení, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 23. 9. 2010, č.j. 31 A 73/2010-9, k námitce podjatosti vznesené žalobcem proti soudcům Nejvyššího správního soudu,

takto:

Soudci Nejvyššího správního soudu JUDr. Michal Mazanec, JUDr. Jan Passer a Mgr. David Hipšr **nejsou** vyloučeni z projednávání a rozhodnutí ve věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 8 As 71/2010.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Brně napadeným usnesením ze dne 23. 9. 2010, č. j. 31 A 73/2010 - 9, zastavil řízení o kasační stížnosti ze dne 10. 5. 2010, kterou podal žalobce jako stěžovatel (dále jen „stěžovatel“) proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 10. 3. 2010, č. j. 31 A 30/2010 - 8, jímž byl odmítnut návrh stěžovatele ze dne 13. 4. 2010 na obnovu řízení ve věci „usnesení NSS č. j. 8 As 1/2010 - 25 ze dne 31. 3. 2010“. Krajský soud zastavil řízení o kasační stížnosti z toho důvodu, že stěžovatel nezaplatil soudní poplatek.

Proti uvedenému usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 23. 9. 2010, č. j. 31 A 73/2010 - 9, podal stěžovatel také kasační stížnost, která je vedena u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 8 As 71/2010. Poté, co bylo stěžovateli dne 7. 12. 2010 doručeno poučení o složení senátu, který by tuto věc rozhodoval, vznesl dne 8. 12. 2010 stěžovatel námitku podjatosti (diskriminace) celého Nejvyššího správního soudu s odůvodněním, že tento soud již jednou rozhodoval v této věci protiprávně a nezákonně. Z tohoto důvodu proto není Nejvyšší správní soud vůbec způsobilý zahajovat další kasační řízení a je povinen věc automaticky vrátit krajskému soudu k důslednému plnění zákonem předepsaných náležitostí.

Soudci osmého senátu Nejvyššího správního soudu JUDr. Michal Mazanec, JUDr. Jan Passer a Mgr. David Hipšr, kteří mají podle rozvrhu práce rozhodovat v této věci, ke vznesené námitce podjatosti shodně uvedli, že stěžovatele neznají, nemají žádný vztah k věci ani k účastníkům řízení a necítí se být podjatými.

Jelikož o námitce podjatosti proti soudci, která byla vznesena účastníkem řízení, rozhoduje senát Nejvyššího správního soudu (§ 8 odst. 5 s. ř. s.) - neboť žádný jiný orgán

tuto kompetenci nemá a o námitce musí být rozhodnuto – byla věc postoupena jinému senátu Nejvyššího správního soudu k rozhodnutí (§ 8 odst. 3 s. ř. s. *in fine*).

Nejvyšší správní soud neshledal důvod pro vyloučení soudců Nejvyššího správního soudu JUDr. Michala Mazance, JUDr. Jana Passera a Mgr. Davida Hipšra z projednávání a rozhodování dané věci.

Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučeni jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce přitom nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

Za poměr k věci se považuje přímý zájem soudce na projednávané věci, zejména zájem na jejím výsledku. Vyloučen by byl také soudce, který by získal o věci poznatky jiným způsobem než dokazováním při jednání. Pochybnosti o nepodjatosti soudce pro jeho poměr k účastníkům či jejich zástupcům – kromě vztahů příbuzenských a obdobných vztahů – mohou vzniknout i tehdy, je-li soudcův vztah k účastníkům, případně zástupcům, přátelský či naopak zjevně nepřátelský.

V projednávané věci však žádný z těchto důvodů není dán a stěžovatelem není ani tvrzen.

Dovozoval-li by přesto účastník řízení podjatost soudce z jeho poměru k blíže určeným fyzickým osobám, aniž by uvedl, v čem tento poměr spočívá a jakým způsobem souvisí s projednávanou věcí a soudcem, který se na projednávání věci podílí, vznesená námitka podjatosti by nebyla důvodná (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 11. 2004, č. j. Nao 43/2004 - 319, dostupné na www.nssoud.cz).

JUDr. Michal Mazanec, JUDr. Jan Passer a Mgr. David Hipšr se rovněž nepodíleli na projednávání nebo rozhodování předmětné věci u příslušného správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení, a stěžovatel toto ani ve svém podání nenamítá.

Zákon v ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s. stanoví, že důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech. Rozhodování soudce v jiných – souvisejících či nesouvisejících – věcech proto nemůže vést k vyloučení soudce, byť by v těchto věcech byl stěžovatel neúspěšný (§ 8 odst. 1 s. ř. s. *in fine*). Právě v rozhodovací činnosti soudce se projevuje jeho nezávislost a účastníkův nesouhlas s právními závěry, které soudce dříve vyslovil, je při hodnocení otázek podjatosti nevýznamný. Případné rozhodování osmého senátu Nejvyššího správního soudu ve shora uvedeném složení v jiných věcech stěžovatele tedy nemá žádnou relevanci z hlediska podjatosti soudců. Soudce může být vyloučen z rozhodování jen z objektivních důvodů, nikoli pro subjektivní přesvědčení účastníka o nespravedlivosti dřívějšího rozhodnutí či neústavnosti postupu soudu, které se projevuje polemikou s názory soudu a jejich zpochybňováním. Zpochybňovat rozhodnutí soudu

jistě lze; k tomu však slouží opravné prostředky (jsou-li přípustné), nikoli námitka podjatosti.

Nejvyšší správní soud proto o námitce podjatosti stěžovatele rozhodl tak, jak je ve výroku tohoto usnesení uvedeno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. ledna 2011

JUDr. Jaroslav Hubáček

předseda senátu